

Λίθη

ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

αγάπη από σύννεφο

Εικονογράφηση
Θέντα Μιμηλάκη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

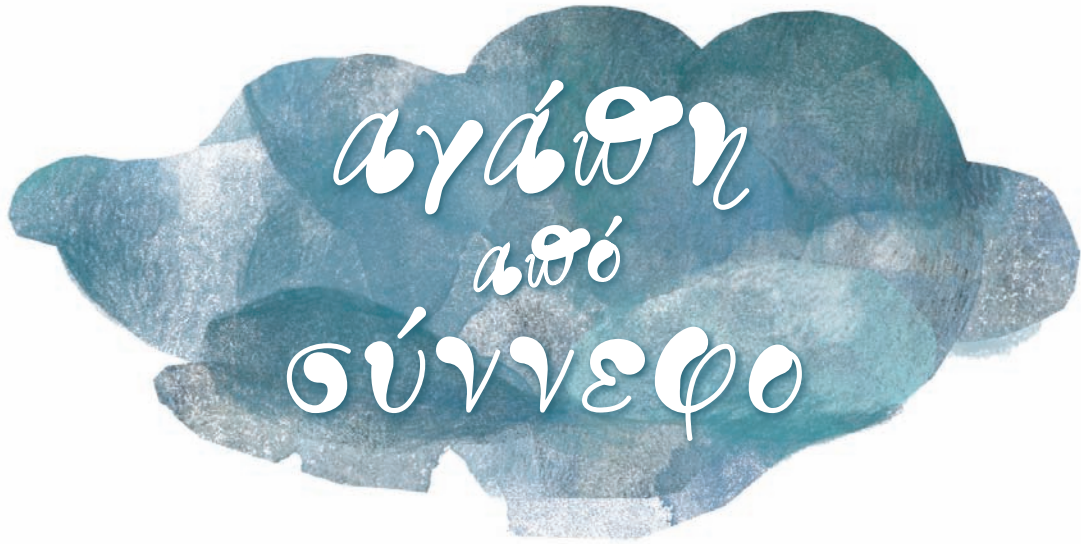
Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, *Αγάπη από σύννεφο*
Εικονογράφηση: Θέντα Μιμηλάκη
Διορθώσεις: Κατερίνα Βασιλοπούλου
Φιλμ, μοντάζ: QPC (Κέντρο Γρήγορης Εκτύπωσης)
Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, 2017
Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2017
Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Φεβρουάριος 2018
ΚΕΤ Β122 ΚΕΠ 106/18 ISBN 978-960-16-7394-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΙΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΦΑΞ: 2310.70.63.55, e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Λίθη
ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Εικονογράφηση
Θέντα Μιμηλάκη

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ήταν κάποτε μια νεράιδα. Ήταν κάποτε κι ένα νούφαρο. Ζούσαν μαζί στο ίδιο δάσος. Γιατί, τα χρόνια εκείνα τα παραμυθένια, το νούφαρο ήταν λουλούδι στεριανό, ξακουστό για την απίστευτη ομορφιά του.

Όλοι στο δάσος θαύμαζαν τ' ωραίο λουλούδι: τα πουλιά, τα ζούδια, τα δέντρα, τ' άλλα τα φυτά –μεγάλα και μικρά– και όλων των λογιών τα ξωτικά. Το καμάρωνε κι ο Ήλιος από τον ουρανό, καθώς το φώτιζε όλη μέρα. Το χαίρονταν και τ' άστρα μαζί με το φεγγάρι, καθώς το κοίταζαν από ψηλά όλη νύχτα. Μα πιο πολύ απ' όλους το θαύμαζε η νεράιδα – Νεφέλη τ' όνομά της. Δεν έφευγε στιγμή από κοντά του. Γιατί δεν το θαύμαζε μονάχα· το είχε ερωτευτεί.

«Μα τι καμώματα είν' αυτά;» παραξενεύονταν οι άλλες οι νεράιδες. «Θα περάσεις δίπλα του όλη σου τη ζωή; Όσο κι αν το αγαπάς, το νούφαρο αδύνατον να γίνει σύντροφός σου. Πού ξανακούστηκε να σμίξει με λουλούδι μια νεράιδα; Δεν είναι λογικό αυτό!»

Η Νεφέλη δεν άκουγε τις συμβουλές τους.
Γιατί, όταν μια νεράιδα ερωτευόταν στα χρόνια
τα παραμυθένια, δεν την ένοιαζε τι είναι λογικό
και τι δεν είναι. Και δε συνέβαινε αυτό μονάχα
στις νεράιδες. Σ' όλους συνέβαινε στον τόπο εκείνο.
Ακόμα και στους μάγους – και στους καλούς
και στους κακούς.

Ένας μάγος φοβερός λοιπόν, άσχημος
και κακός, που ζούσε στο ίδιο δάσος,
ήταν ερωτευμένος από καιρό με τη Νεφέλη.

Κι ήθελε σώνει και καλά
να τον ερωτευτεί κι εκείνη.

Παραξενεύονταν οι άλλοι μάγοι.

Του έλεγαν ότι αυτό δεν ήταν λογικό.

Ένας καθωσπρέπει απαίσιος μάγος –τον
συμβούλευαν–, κακομούτσουνος

και μοχθηρός όπως εκείνος,

μόνο μια μάγισσα με τα ίδια φρικαλέα προσόντα

έπρεπε να βρει να ερωτευτεί. Με την καλή

και όμορφη Νεφέλη τίποτα κοινό δεν είχε,

πουθενά δεν ταίριαζαν οι δυο τους.

A detailed illustration of a hummingbird with brown and white feathers, hovering in flight. It is holding a single red cherry in its beak. The background is a soft, textured green and yellow, suggesting a natural setting.

Μα ο μάγος, ερωτευμένος καθώς ήταν,
δεν τους άκουγε. Δεν τον ένοιαζε τι ήταν λογικό
και τι παράλογο. Ήθελε οπωσδήποτε για σύντροφό του
τη Νεφέλη. Κι όταν έφτασε στ' αυτιά του πως εκείνη
αγαπάει το νούφαρο και μένει δίπλα του όλη μέρα,
σκύλιασε απ' το κακό του.

«Όσο υπάρχει αυτό το μισητό λουλούδι» συλλογίστηκε
«ποτέ δε θα προσέξει εμένα η αγαπημένη μου».

Αποφάσισε λοιπόν να το ξεκάνει όσο πιο γρήγορα
μπορούσε. Πώς όμως, αφού η Νεφέλη δεν έφευγε λεπτό
από κοντά του;

Σκέφτηκε, ξανασκέφτηκε, μελέτησε πάλι και πάλι
τ' αραχνιασμένα καταχθόνια βιβλία του, ξαναδιάβασε
προσεκτικά τις παλιές κακές του συνταγές και βρήκε τελικά
μια λύση που του φάνηκε καλή: ένα πρωί μεταμορφώθηκε
σε ζωηρό σπουργίτι! Έβαλε στο ράμφος του ένα κεράσι
κατακόκκινο, πέταξε δίπλα στη Νεφέλη και το άφησε απάνω
στη διάφανη ποδιά της.

Η Νεφέλη τρελαινόταν για κεράσια. Μόλις το είδε,
το άρπαξε με λαχτάρα και το έφαγε.

Μα το κεράσι εκείνο ήταν μαγεμένο... Και σε λίγη ώρα
η νεράιδα είχε αποκοιμηθεί βαθιά.

